

A homokkomáromi templom története

A homokkomáromi Kisboldogasszony templom napjainkban a Dunántúl egyik legjelentősebb engesztelő központja. A kegyhelyet dr. Szendy József veszprémi érsek 1988. április 13-án ajánlotta fel a Szűzanyának, s e naptól kezdve lett a Magyarok Nagyasszonyának engesztelő temploma. A templom melletti épületbe, a Nyolc Boldogság Közösség kolostorába (egykori ferences zárda) egész éven érkeznek zarándokok. A Közösség kápolnájában található a 2003-ban boldoggá avatott szegények orvosa, Batthyány-Strattmann László ereklyecsontjának egy kis darabja.

Minden hónap 13. napja a kegyhely engesztelő napja, amely a külföldieket is a településre vonzza. Ezen a napon a délutáni órákban gyülekeznek a hívók. A templom körüli hegyoldalán Keresztút-járás veszi kezdetét 17 órakor, amelyet a fél hétkor kezdődő mise követ. Ezután virágos-gyertyás körmenetre kerül sor az Oltárszentség előtt, majd a kegytárgyak megáldására. Az esti órákban közös imádkozások, fohászkodások zajlanak, végül éjfél előtt szentmisét mutatnak be. A zarándokoknak lehetőségük van arra, hogy az éjszakát virrasztással töltsék el a régi kolostor épületében, amíg reggel tovább nem utaznak.

A kegytemplomhoz vezető út mentén a fafaragók, magyar királyokat ábrázoló szobrai sorakoznak, a dombtetőt pedig méltósággal a templom uralja. Története Kanizsa várának visszafoglalása után kezdődött azzal, hogy a vár körüli nagybirtok – benne Homokkomárom is – az új várkapitány, Schenkendorf József használatába, illetve tulajdonába került. Schenkendorf özvegyétől 1717-ben Esch Ferenc vásárolta meg a birtokot, s a kihalt lakosság helyére német családokat telepített Homokkomáromba és környékére. A mai templom építését 1722-ben kezdte el. A leírások szerint már ekkor csoda történt: „...az új fakápolna építésekor egy fában találtak a Szűz Mária képe, ott azon a helyen, melyen jelenleg a nagy oltár nyugszik. Az itt talált képet többször levitték az alsó kápolnába, de éjszakánként mindig visszajött előbbi helyére. Ezt a Mária-képet tették a templom fő oltárára, és azóta is ott van.” (Az üvegre festett kegykép Dürer „Körtés Madonna” című képének – 1512 – másolata. Feltehetően a törökök elől rejtették el 1526 körül, s mintegy 170 évig várt a földben a megtalálására.)

A templom teljes befejezést gróf Batthyány Lajos, Magyarország nádora, Kanizsa ura végezte el, aki 1744-ben királyi adományként kapta meg Homokkomáromot és környékét. Ő gondoskodott arról is, hogy híressé tegye a nem mindennapi templomot. Ehhez ide hozatta Rómából Kis Szent Félix csontjait. Mint az egyház-történelemből is ismert, Publiusz római helytartó Szent Felicitászt 150-ben, hét fiúgyermekével együtt megostoroztatta, majd a hét éves Félixet és a legkisebb testvérét dorongokkal agyonverette.

Az ereklye homokkomáromi elhelyezésének korabeli leírásában ez áll „Szent Félix vértanú gyermek ereklyéit Rómából megszerezvén 1751-ben, előbb ugyan Kanizsára hozatta, és onnan pünkösd harmadnapján, június 2-án lehető nagy ünnepélyvel: 32 egyházi személy, számos tisztviselő, nemesek és mintegy 16 ezer ember kíséretében, 30 zászló alatt, tarackok durrogása, áhítatos énekek közben Homokkomáromba hozatta, a nagy oltárra helyezte, oda, hol máig a nép ezreitől meglátogatatik, a Boldogságos Szűz Mária képe alatt.,, Most a templom oldalában látható az ereklye, s alatta a történet rövid összefoglalása. Bot Jakab magyar adminisztrátor feljegyzéseiből pedig az tudható, hogy 1751 és 1783 között több mint 50 csodás gyógyulás történt Homokkomáromban.

Forrás: <https://homokkomarom.hu/latnivalok-programok/kegytemplom/>